ĢENERĀLADVOKĀTA NILSA VĀLA [*NILS WAHL*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2018. gada 15. novembrī[1]

Lieta C-399/17

Eiropas Komisija
pret

Čehijas Republiku

Pārkāpums – LESD 258. pants – Regula (EK) Nr. 1013/2006 – Atkritumu sūtījumi – Viela, kas pazīstama kā TPS-NOLO (*Geobal*) – Nelikumīgu atkritumu sūtījumu ņemšana atpakaļ – Klasifikācijas jautājumi – 28. pants – Viela, kas jāuzskata par atkritumiem, ja pastāv domstarpības par klasifikācijas jautājumiem – Pieņemamība

1. Šajā lietā Tiesa ir aicināta izlemt, vai Čehijas Republika ir izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006[2] (turpmāk tekstā – "Atkritumu sūtījumu regula"). Konkrētāk, izskatāmais jautājums ir par to, vai Čehijas Republika ir pārkāpusi minētās regulas normas, atsakoties ņemt atpakaļ vielu, kas pazīstama kā TSP-NOLO (vai *Geobal*), kura tika nosūtīta uz Poliju, neievērojot Atkritumu sūtījumu regulā noteiktās formalitātes.

2. Uzdotais jautājums ietver vairākus aspektus: Savienības tiesībās izmantoto plašo un mainīgo jēdzienu "atkritumi", Atkritumu sūtījumu regulas tvērumu un nosacījumus prasības celšanai saskaņā ar LESD 258. pantu. Neviens no šiem jautājumiem nav atrisināms vienkārši.

3. Ja tiktu atzīts, ka šajā gadījumā nav pārkāpuma, iespējams, tiktu vājināta Atkritumu sūtījumu regulas – kuras galvenais un svarīgākais mērķis ir vides aizsardzība – ietekme un īstenošana. Tomēr tiesas ievēro, pirmkārt un galvenokārt, procesuālos principus, kas nodrošina pienācīgu procesu katrā izskatāmajā lietā. Šos principus nedrīkst upurēt lielāka mērķa dēļ, lai cik cēls tas būtu.

I. Tiesiskais regulējums

A. Atkritumu sūtījumu regula

4. Atbilstoši Atkritumu sūtījumu regulas 1. pantam ("Darbības joma") ar šo regulu "nosaka procedūras un kontroles režīmus atkritumu sūtīšanas jomā atkarībā no sūtījuma izcelsmes, galamērķa un maršruta, sūtīto atkritumu veida un apstrādes veida, kas tiek piemērota atkritumiem to galamērķa punktā".

5. 2. pantā ("Definīcijas") ir noteikts:

"1) "atkritumi" ir atkritumi, kā definēts Direktīvas 2006/12/EK 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

1 Oriģinālvaloda – angļu.

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV 2006, L 190, 1. lpp.).

[..]

34) "sūtījums" ir atkritumu pārvadāšana reģenerācijas vai apglabāšanas nolūkā, ko ir plānots veikt vai ko veic:

a) starp valstīm; [..]

[..]

35) "nelikumīgs sūtījums" ir jebkāds atkritumu sūtījums, ko veic:

a) bez paziņojuma visām iesaistītajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo regulu; vai

b) bez iesaistīto kompetento iestāžu piekrišanas saskaņā ar šo regulu; vai

c) ar piekrišanu, kas iegūta no iesaistītajām kompetentajām iestādēm, viltojot dokumentus, sagrozot faktus vai krāpšanas ceļā; vai

d) veidā, kas nav būtībā izklāstīts paziņojuma vai pārvietošanas dokumentos; vai

e) veidā, kā rezultātā notiek atkritumu reģenerācija vai apglabāšana, kas neatbilst Kopienas vai starptautiskajiem noteikumiem; vai

f) pretrunā 34., 36., 39., 40., 41. un 43. pantam; vai

g) kas, attiecībā uz 3. panta 2. punktā un 4. punktā minētajiem atkritumu sūtījumiem, notiek šādos gadījumos:

i) konstatēts, ka atkritumi nav uzskaitīti III, IIIA vai IIIB pielikumā; vai

ii) nav ievērots 3. panta 4. punkts;

iii) sūtījums tiek veikts tādā veidā, kas nav būtībā noteikts VII pielikumā dotajā dokumentā;

[..]"

6. Atkritumu sūtījumu regulas 3. pantā ietverti vispārējie procedūras noteikumi atkritumu sūtījumiem, un tajā ir noteikts šādi:

"1. Uz šādu atkritumu sūtījumiem attiecas iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra, kas noteikta šīs sadaļas noteikumos:

a) ja sūtījums paredzēts apglabāšanas darbībām:

visi atkritumi;

b) ja sūtījums paredzēts reģenerācijas darbībām:

i) atkritumi, kas uzskaitīti IV pielikumā, tostarp Bāzeles Konvencijas II un VIII pielikumā uzskaitītie atkritumi;

ii) atkritumi, kas uzskaitīti IVA pielikumā;

iii) atkritumi, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III, IIIB, IV vai IVA pielikumā;

iv) atkritumu maisījumi, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III, IIIB, IV vai IVA pielikumā, ja vien tie nav uzskaitīti IIIA pielikumā.

[..]"

7. Atkritumu sūtījumu regulas 24. pantā ir reglamentēta sūtījuma ņemšana atpakaļ gadījumos, kad tas ir nelikumīgs, un tajā ir noteikts:

"1. Ja kompetentā iestāde atklāj sūtījumu, ko tā uzskata par nelikumīgu, tā nekavējoties informē pārējās iesaistītās kompetentās iestādes.

2. Ja par nelikumīgu sūtījumu atbild paziņotājs, kompetentā nosūtīšanas iestāde nodrošina, ka attiecīgos atkritumus:

a) ņem atpakaļ *de facto* paziņotājs vai, ja nav iesniegts paziņojums;

b) ņem atpakaļ *de iure* paziņotājs, vai, ja tas nav iespējams;

c) ņem atpakaļ pati kompetentā nosūtīšanas iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā [..];

[..]

Minēto ņemšanu atpakaļ, reģenerāciju vai apglabāšanu veic 30 dienu laikā vai tādā citā laikposmā, par ko var vienoties iesaistītās kompetentās iestādes, pēc tam, kad kompetentā nosūtīšanas iestāde ir konstatējusi vai saņēmusi rakstisku paziņojumu no kompetentās galamērķa vai tranzīta iestādes par nelikumīgu sūtījumu un iemeslu(-iem) tam. [..]

Neviena kompetenta iestāde neiebilst pret nelikumīga sūtījuma atkritumu atgriešanu. [..]

[..]

7. Ja nelikumīg[ā] sūtījumā iekļautie atkritumi tiek atklāti dalībvalstī, kompetentā iestāde, kuras jurisdikcijā ir teritorija, kurā atkritumi tika atklāti, ir atbildīga par to, lai nodrošinātu pasākumus atkritumu drošai uzglabāšanai, kamēr tiek veikta atkritumu atgriešana vai tāda reģenerācija vai apglabāšana alternatīvā veidā, kas nav pagaidu darbība."

8. Atkritumu sūtījumu regulas 28. pantā ("Domstarpības par klasifikācijas jautājumiem") turklāt ir noteikts:

"1. Ja kompetentās nosūtīšanas un galamērķa iestādes nevar vienoties par klasifikāciju attiecībā uz atšķirību starp atkritumiem un neatkritumiem, strīdus objektam piemēro atkritumiem paredzēto režīmu. Tas neskar galamērķa valsts tiesības rīkoties ar sūtīto materiālu saskaņā ar tās tiesību aktiem pēc tam, kad sūtītais materiāls ir sasniedzis gala punktu, ja šādi tiesību akti ir saskaņā ar Kopienas vai starptautiskajām tiesībām.

[..]

4. Šā panta 1. līdz 3. punktu piemēro tikai šīs regulas mērķiem, un tie neskar ieinteresēto pušu tiesības risināt jebkuru strīdu saistībā ar šiem jautājumiem tiesā."

B. Direktīva 2008/98/EK ("Atkritumu pamatdirektīva")[3]

9. Ar Atkritumu pamatdirektīvu ir aizstāta Direktīva 2006/12/EK[4] un tās 3. pantā ietverta "atkritumu" un "bīstamu atkritumu" definīcija Atkritumu sūtījumu regulas piemērošanai.

10. 3. pantā definētie "atkritumi" ir "jebkura viela vai priekšmets, no kā īpašnieks atbrīvojas, ir nodomājis atbrīvoties vai ir spiests atbrīvoties". Turklāt "bīstami atkritumi" ir definēti kā "atkritumi, kam piemīt viena vai vairākas III pielikumā minētās bīstamās īpašības".

11. Atkritumu pamatdirektīvas 6. pantā savukārt ir noteikti apstākļi, kādos atkritumi vairs nav uzskatāmi par atkritumiem:

"1. Daži konkrēti atkritumi vairs nav atkritumi 3. panta 1. punkta nozīmē, tiklīdz tos reģenerē, tostarp pārstrādā, tiem piemēro kādu darbību un tie atbilst konkrētiem kritērijiem, kas jāizstrādā saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

a) vielu vai priekšmetu parasti lieto konkrētiem nolūkiem;

b) pastāv tirgus vai pieprasījums pēc šādas vielas vai priekšmeta;

c) viela vai priekšmets atbilst konkrētajos nolūkos noteiktajām tehniskajām prasībām, kā arī pastāvošajiem tiesību aktiem un produktiem piemērojamajiem standartiem; un

d) vielas vai priekšmeta lietošanai nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz vidi un cilvēku veselību.

[..]

4. Ja Kopienas mērogā saskaņā ar 1. un 2. punktā izklāstīto procedūru nav izveidoti kritēriji, dalībvalstis var katrā atsevišķā gadījumā izlemt, vai konkrētie atkritumi vairs nav atkritumi, ņemot vērā atbilstīgo judikatūru. Dalībvalstis informē Komisiju par šiem lēmumiem [..]".

12. Saskaņā ar tās 40. pantu dalībvalstīm Atkritumu pamatdirektīva bija jātransponē valstu tiesību aktos līdz 2010. gada 12. decembrim.

C. Regula (EK) Nr. 1907/2006 ("REACH regula")[5]

13. Saskaņā ar tās 1. panta 1. punktu *REACH* regulas mērķis ir "nodrošināt augsta līmeņa cilvēku veselības aizsardzību un vides aizsardzību, ieskaitot alternatīvu metožu popularizēšanu vielu risku novērtēšanai, kā arī vielu brīvu apriti iekšējā tirgū, reizē veicinot konkurenci un novatorismu".

14. Atbilstoši *REACH* regulas 2. panta 2. punktam "atkritumi, kā definēts [Direktīvā 2006/12], nav viela, preparāts vai izstrādājums šīs regulas [..] nozīmē".

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (2008. gada 19. novembris) (OV 2008, L 312, 3. lpp.).

4 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva par atkritumu sūtījumiem (2006. gada 5. aprīlis) (OV 2006, L 114, 9. lpp.).

5 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006, L 396, 1. lpp.).

15. Turklāt regulas 128. pantā ir noteikts:

"1. Saskaņā ar 2. punktu dalībvalstis neaizliedz, neierobežo vai nekavē ražot, importēt, laist tirgū vai lietot vielas, vielas maisījumos vai izstrādājumos, uz ko attiecas šī regula, kas atbilst šai regulai un – attiecīgos gadījumos – Kopienas tiesību aktiem, kas pieņemti, lai īstenotu šo regulu.

2. Šī regula neliedz dalībvalstīm darba ņēmēju, cilvēku veselības un apkārtējās vides aizsardzībai piemērot vai izstrādāt savus noteikumus, kuri ir spēkā gadījumos, ja šī regula nesaskaņo prasības par ražošanu, laišanu tirgū vai lietošanu."

II. Lietas priekšvēsture un pirmstiesas procedūra

16. 2010. gada 3. decembrī *Jiří Paškůj*, persona, kas pakļauta Čehijas Republikas likumiem, un uzņēmums *Biuro Rozwoju Gospodarczego Sp. z.o.o.* (turpmāk tekstā – "*BRG*"), kas reģistrēts Polijā, Sosnovecā, noslēdza līgumu par 58 000 tonnu TPS-NOLO (*Geobal*) sūtījumu cementa ražošanai.

17. Komisija norāda, ka 2010. gada beigās un 2011. gada sākumā čehu operators nosūtīja uz zemes gabalu Katovicē, *Karol Woźniak* ielā, ko iznomāja *BRG*, apmēram 20 000 tonnas TPS-NOLO (*Geobal*), ko veido darvas skābe, kas paliek pēc naftas rafinēšanas (Eiropas Atkritumu katalogā ietverta ar kodu 05 01 07*), oglekļa putekļi un kalcija oksīds. Polijas kompetentā iestāde šo vielu konstatēja brīdī starp 2011. gada sākumu un 2011. gada 11. septembri.

18. 2011. gada 11. septembrī kompetentās Polijas iestādes paziņoja kompetentajām Čehijas iestādēm par atklāto vielu, kuru Polijas iestādes uzskatīja par nelikumīgi nosūtītu uz Poliju Atkritumu sūtījumu regulas 2. panta 35) punkta a) apakšpunkta izpratnē, jo ne nosūtītājs, ne saņēmējs nebija informējis Polijas iestādes par atkritumu sūtījumu, kā noteikts minētās regulas 3. pantā. Polijas iestādes uzskatīja, ka viela ir bīstami atkritumi, kas klasificēti Atkritumu sūtījumu regulas IV pielikumā ("Darvaini atkritumi (izņemot asfaltcementu), kas radušies organisku materiālu attīrīšanā, destilācijā vai jebkurā pirolīzes procesā"), tāpēc tās apgalvoja, ka šādas vielas sūtījumam bija nepieciešama iepriekšēja rakstiska paziņošana un piekrišana.

19. Administratīvās procedūras laikā Čehijas pilsonis, kas bija atbildīgs par sūtījumu uz Poliju, iesniedza uzņēmuma pieņemtos standartus, kā arī pierādījumus, ka minētā viela bija reģistrēta atbilstoši *REACH* regulai un ka to izmantoja kā kurināmo.

20. Pēc tam, kad kompetentās Čehijas iestādes administratīvās procedūras laikā atteicās uzlikt par pienākumu Čehijas pilsonim nogādāt vielu atpakaļ Čehijas Republikā, neraugoties uz to, ka Polijas iestādes atsaucās uz Atkritumu sūtījumu regulas 28. pantu, kurā noteikts, ka domstarpību gadījumā viela ir uzskatāma par atkritumiem, 2014. gada 4. februārī Komisijā tika iesniegta privāta sūdzība.

21. 2014. gada 12. jūnijā Komisija pieņēma lēmumu izskatīt sūdzību un uzsāka izmeklēšanu (*EU Pilot* lieta Nr. 6603/14/ENVI). Čehijas Republika, atbildot uz *EU Pilot* pieprasījumu, norādīja, ka viela TPS-NOLO (*Geobal*) ir reģistrēta atbilstoši *REACH* regulai un tādējādi tā nav uzskatāma par atkritumiem. Attiecīgi Atkritumu sūtījumu regula neesot piemērojama.

22. Pēc Čehijas Republikas atbildes analīzes Komisija secināja, ka Čehijas Republika ir pārkāpusi Savienības tiesības, neizpildot saistības, kas noteiktas Atkritumu sūtījumu regulā un Atkritumu pamatdirektīvā. Tā rezultātā 2015. gada 20. februārī Komisija Čehijas Republikai nosūtīja brīdinājuma vēstuli. Čehijas Republika atbildēja uz šo brīdinājuma vēstuli tajā pašā dienā, faktiski atkārtojot argumentus, kādus tā bija norādījusi, atbildot uz *EU Pilot* pieprasījumu.

23. Pēc tam, kad Polijas vides aizsardzības inspektors bija informējis Komisiju, ka minētā viela vēl nav nosūtīta atpakaļ uz Čehijas Republiku, Komisija, izanalizējusi Čehijas Republikas atbildē uz brīdinājuma vēstuli sniegtos argumentus, 2015. gada 22. oktobrī nosūtīja Čehijas Republikai argumentētu atzinumu, norādot iemeslus, kāpēc Komisija nevar pieņemt Čehijas Republikas iestāžu argumentus par to, ka Čehijas Republika ir izpildījusi pienākumus saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulu, it īpaši tās 24. panta 2. punktu un 28. panta 1. punktu.

24. 2015. gada 18. decembrī Čehijas Republika atbildēja, vēstulē norādot, ka tās juridiskā nostāja ir tāda, ka tā ir izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar minētajām normām, jo apstrīdētā viela laikā, kad tā tika nosūtīta uz Poliju, nebija atkritumi.

25. Komisija, izskatījusi Čehijas Republikas sniegto atbildi uz argumentēto atzinumu, konstatēja, ka pārkāpums turpinās. Turklāt Komisija nebija informēta par nekādiem pasākumiem, ko Čehijas Republika būtu veikusi, lai izpildītu pienākumus saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulas 24. panta 2. punktu un 28. panta 1. punktu.

III. Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

26. Komisija 2017. gada 3. jūlija prasības pieteikumā lūdz Tiesu:

– atzīt, ka, atsakoties nodrošināt, ka uz Čehijas Republiku tiek paņemta atpakaļ viela, kas pazīstama kā TPS-NOLO (*Geobal*) un kas tika nosūtīta no Čehijas Republikas uz Katovici Polijā, Čehijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar Atkritumu sūtījumu regulas 24. panta 2. punktu un 28. panta 1. punktu;

– piespriest Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27. Čehijas Republika lūdz Tiesu:

– noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

28. Gan Čehijas Republika, gan Komisija sniedza mutvārdu apsvērumus tiesas sēdē, kas notika 2018. gada 20. septembrī.

IV. Analīze

29. Prasības pieteikumā Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, nenodrošinot, ka TPS-NOLO (*Geobal*), kas tika nosūtīta no Čehijas Republikas uz Katovici Polijā, tiek paņemta atpakaļ uz Čehijas Republiku, Čehijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas noteikti Atkritumu sūtījumu regulas 24. panta 2. punktā un 28. panta 1. punktā.

30. Turpinājumā vispirms iepazīstināšu ar lietas dalībnieku argumentiem un tad analizēšu Komisijas iesniegto pieteikumu.

A. Lietas dalībnieku argumenti

31. Komisijas pieteikums nav strukturēts, tādēļ ir grūti skaidri izsecināt Komisijas argumentāciju. Tomēr izvirzīto pamatu un galveno argumentu kopsavilkumā Komisijas nostāja ir sniegta šādi.

32. Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka TPS-NOLO (*Geobal*), kas tika nosūtīta no Čehijas Republikas uz Poliju un kas radās no bīstamiem atkritumiem atkritumu apglabāšanas vietā (sārņu dīķos pie Ostramo), tiek glabāta citā atkritumu apglabāšanas vietā Čehijas Republikas teritorijā, un tiek klasificēta kā darvaini atkritumi, kas radušies organisku materiālu attīrīšanā, destilācijā vai jebkurā pirolīzes procesā. Turklāt Polijas iestādes šo vielu uzskata par atkritumiem Atkritumu sūtījumu regulas IV pielikuma izpratnē.

33. Otrkārt, tā kā Čehijas Republika apstrīd minētās vielas klasificēšanu kā atkritumus, atsaucoties uz vielas reģistrāciju atbilstoši *REACH* regulai, ir radusies domstarpība par klasifikācijas jautājumu Atkritumu sūtījumu regulas 28. panta 1. punkta izpratnē. Minētajā normā ir noteikts, ka viela attiecīgi ir jāuzskata par atkritumiem.

34. Tomēr, treškārt, saskaņā ar Komisijas viedokli, *REACH* regula nekādā veidā negarantē, ka vielas izmantošanai nav kaitīgas ietekmes uz vidi vai cilvēku veselību vai ka viela automātiski pārstāj būt atkritumi. Tā kā nav valsts lēmuma, kas apstiprinātu, ka viela ir pārstājusi būt atkritumi, tās reģistrāciju saskaņā ar *REACH* regulu nav iespējams uzskatīt par spēkā esošu atbilstīgi minētās regulas 2. panta 2. punktam.

35. Visbeidzot, tā kā apstrīdētā viela tika pārvesta pāri robežām bez paziņošanas, attiecīgais sūtījums ir jāuzskata par nelikumīgu Atkritumu sūtījumu regulas 2. panta 35) punkta a) apakšpunkta izpratnē. Tādā gadījumā nosūtīšanas dalībvalsts kompetentās iestādes tiek informētas par sūtījumu, lai varētu nodrošināt aplūkojamās vielas ņemšanu atpakaļ saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulas 24. panta 2. punktu. Čehijas Republika to darīt ir atteikusies. Reģistrēšana saskaņā ar *REACH* regulu, kuras 3. pantā ir noteikta vielu, maisījumu vai izstrādājumu garantēta brīva aprite, nemaina minēto pienākumu, jo atkritumi ir tieši izslēgti no *REACH* regulas piemērošanas jomas.

36. Čehijas Republikas valdība, no otras puses, apgalvo, ka uz šo tiesvedību attiecināmo faktu norises laikā viela nebija atkritumi Atkritumu pamatdirektīvas 3. panta 1. punkta izpratnē, jo tā bija reģistrēta saskaņā ar *REACH* regulu un tika izmantota kā kurināmais. Turklāt minētā valdība apgalvo, ka Komisija nevar atsaukties uz Atkritumu sūtījumu regulas 28. panta 1. punktu. Ja dalībvalsts brīvi varētu piemērot 28. panta 1. punktu gadījumā, kad nav nevienas objektīvas norādes, ka viela patiešām ir atkritumi, tas būtu nopietns preču brīvas aprites pārkāpums. Piemēram, dalībvalstis varētu kavēt pārtikas preču importu no citām dalībvalstīm.

37. Būtībā Čehijas Republikas valdība apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi, ka minētais sūtījums bija atkritumu sūtījums Atkritumu sūtījumu regulas izpratnē un ka tādējādi tas nebija nelikumīgs sūtījums minētās regulas izpratnē. Tāpēc Čehijas Republikas valdība uzskata, ka Komisijas prasība ir acīmredzami nepamatota.

38. Tomēr abas puses piekrīt, ka TPS-NOLO (*Geobal*) sūtījums no Čehijas Republikas uz Poliju ir noticis.

39. Ņemot vērā Komisijas neskaidro pieteikumu, vispirms ir jāizvērtē šī pieteikuma pieņemamība.

B. Pieņemamība

40. Čehijas Republika nav izvirzījusi iebildi par nepieņemamību. Tomēr Tiesa pēc savas ierosmes var izvērtēt, vai ir izpildīti LESD 258. pantā ietvertie nosacījumi par prasības celšanu sakarā ar valsts pienākumu neizpildi un vai celtā prasība atbilst attiecīgajiem procesuālajiem nosacījumiem [6].

41. No Tiesas Reglamenta 120. panta un ar to saistītās judikatūras izriet, ka prasības pieteikumā ir jāietver strīda priekšmets un kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem un argumentiem, turklāt tie ir jānorāda pietiekami skaidri un precīzi, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un lai Tiesa varētu pieņemt lēmumu. Tātad galvenie faktiskie un tiesiskie apstākļi, ar kuriem ir pamatota prasība, prasības pieteikumā ir jānorāda loģiskā un saprotamā veidā [7]. Šie prasījumi ir jāformulē nepārprotami, lai izvairītos no tā, ka Tiesa spriež *ultra petita* vai arī nelemj par kādu iebildumu [8].

42. Konkrētāk, Komisijas prasībā ir jābūt loģiski un detalizēti izklāstītiem iemesliem, kas tai ir radījuši pārliecību, ka attiecīgā dalībvalsts nav izpildījusi kādu no Līgumos paredzētajiem pienākumiem [9]. Turklāt prasības izskaidrojumam jābūt saskaņā ar prasījumiem [10].

43. Izskatāmajā lietā Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, atsakoties nodrošināt, ka TPS-NOLO (*Geobal*), kas tika nosūtīta no Čehijas Republikas uz Katovici Polijā, tiek paņemta atpakaļ uz Čehijas Republiku, Čehijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas noteikti Atkritumu sūtījumu regulas 24. panta 2. punktā un 28. panta 1. punktā.

44. Tomēr no Komisijas apgalvojumiem pieteikuma tekstā vai no Komisijas atbildēm uz Tiesas jautājumiem tiesas sēdes laikā nav skaidrs, uz kuriem pamatiem Komisija balsta savu prasību [11]. Pienākumi, kas izriet no abām iepriekšējā punktā minētajām normām, nav loģiski definēti.

45. No vienas puses, šķiet, ka Komisija apgalvo, ka Atkritumu sūtījumu regulā ir noteikts absolūts un obligāts pienākums dalībvalstīm nodrošināt, ka tiek ņemti atpakaļ konkrēti sūtījumi, kurus cita dalībvalsts uzskata par atkritumus saturošu. Šāds pienākums, tā apgalvo, pastāvot neatkarīgi no lietas apstākļiem un no tā, vai viela vai priekšmets faktiski ir atkritumi. Dalībvalsts, uz kuru attiektos šis pienākums, nevarētu izmantot nekādu aizstāvību, lai izvairītos no apstrīdētā sūtījuma atpakaļ ņemšanas.

46. Vienlaikus Komisija, šķiet, norāda uz to, ka pienākums ņemt atpakaļ sūtījumu nepastāv, kad viela vai priekšmets faktiski nav atkritumi. Tādējādi Komisija sava pieteikuma lielā daļā mēģina noteikt, ka apstrīdētā viela faktiski ir atkritumi, tādējādi tā, šķiet, izvirza ideju par pienākumu, kura pastāvēšana ir atkarīga no tā, vai apstrīdētā viela faktiski ir atkritumi.

47. Es uzskatu, ka šie argumenti nav savienojami.

48. Izskatās, ka Komisija vienā vienīgā argumentā ir apvienojusi divus alternatīvus argumentus. Iespējams, tāpēc sniegtie argumenti šķiet neskaidri un neloģiski.

6 Spriedums, 2012. gada 15. novembris, Komisija/Portugāle, C-34/11, EU:C:2012:712, 42. punkts un tajā minētā judikatūra. Skat. arī spriedumus, 2016. gada 2. jūnijs, Komisija/Nīderlande, C-233/14, EU:C:2016:396, 33. punkts; 2012. gada 26. janvāris, Komisija/Slovēnija, C-185/11, nav publicēts, EU:C:2012:43, 28.–30. punkts un tajos minētā judikatūra; un 2007. gada 26. aprīlis, Komisija/Somija, C-195/04, EU:C:2007:248, 21. punkts un tajā minētā judikatūra.

7 Spriedums, 2016. gada 2. jūnijs, Komisija/Nīderlande, C-233/14, EU:C:2016:396, 32. punkts un tajā minētā judikatūra. Skat. arī spriedumu, 2003. gada 9. janvāris, Itālija/Komisija C-178/00, EU:C:2003;7, 6. punkts, un spriedumu, 2007. gada 26. aprīlis, Komisija/Somija, C-195/04, EU:C:2007:248, 22. punkts un tajā minētā judikatūra.

8 Spriedums, 2016. gada 2. jūnijs, Komisija/Nīderlande, C-233/14, EU:C:2016:396, 34. punkts un tajā minētā judikatūra.

9 Spriedums, 2016. gada 2. jūnijs, Komisija/Nīderlande, C-233/14, EU:C:2016:396, 35. punkts un tajā minētā judikatūra.

10 Skat. arī spriedumus, 2004. gada 14. oktobris, Komisija/Spānija, C-55/03, nav publicēts, EU:C:2004:628, 28. un 29. punkts, un 2012. gada 26. janvāris, Komisija/Slovēnija, C-185/11, nav publicēts, EU:C:2012:43, 30.–33. punkts.

11 Spriedums, 2007. gada 26. aprīlis, Komisija/Somija, C-195/04, EU:C:2007:248, 28.–30. punkts.

49. Turklāt neskaidrību vairo neparastais veids, kādā pieteikums ir ticis sagatavots. Tā vietā, lai izklāstītu savus argumentus, šķiet, ka Komisija drīzāk atbild uz Čehijas Republikas argumentiem, ko Čehijas Republika sniegusi atbildē uz argumentēto atzinumu. Tādējādi Tiesai ir pavisam grūti izprast Komisijas argumentus šajā lietā, jo lasītājam prasība ir jākonstruē no pretargumentiem.

50. Šajā sakarā ir lietderīgi norādīt, ka Savienības Tiesa nevar aizstāt pieteicēju vai viņa advokātu, mēģinot pieteikumā noteikt tos argumentus, ko tā varētu uzskatīt par tādiem, kas pamato puses prasījumus [12].

51. Turklāt mani mulsina, ka Komisija, šķiet, lūdz Tiesu atzīt tāda pārkāpuma esamību, kas nākotnē var izrādīties, ka vispār nav pārkāpums. Es neesmu pārliecināts, ka LESD 258. pantā ietvertā procedūra pieļauj šāda veida nosacītu *pro tempore* pārkāpumu [13]. Jebkurā gadījumā – ja Komisija patiešām mēģina izvirzīt argumentu par šādu pārkāpumu, tā savu argumentu nav pamatojusi ar iemesliem, kas tai ļāva secināt, ka šāds pārkāpums pastāvējis.

52. Turklāt Komisijas prasījuma skaidrības trūkums ir iespaidojis Čehijas Republikas atbildi uz šo prasījumu. Tā kā Komisija nav skaidri definējusi dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Atkritumu sūtījumu regulas 24. panta 2. punktu un 28. panta 1. punktu, Čehijas Republikai netika radīta situācija izsmeļošas atbildes sniegšanai.

53. Šādos apstākļos es uzskatu, ka Tiesai nav pietiekami daudz informācijas, lai tā spētu izvērtēt, vai pastāv Savienības tiesību pārkāpums, par ko tiek vainota Čehijas Republika, un lai tādējādi noskaidrotu, vai pastāv pienākumu neizpilde, kā to apgalvo Komisija [14].

54. Tomēr es saprotu, kāpēc Komisija, iespējams, saskārusies ar grūtībām sniegt skaidri saprotamu izskaidrojumu prasības iemesliem. It īpaši attiecībā uz Atkritumu sūtījumu regulas 28. pantu šķiet sarežģīti apvienot šīs normas dažādo punktu formulējumu gan ar pārējo regulas tekstu, gan izmantojamajiem interpretācijas principiem.

55. Tomēr es secinu, ka prasība ir jānoraida kā nepieņemama.

V. Secinājumi

56. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, piedāvāju Tiesai:

– noraidīt prasību kā nepieņemamu;

– piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

12 Šajā sakarā skat. ģenerāladvokāta Ležē [*Léger*] secinājumus lietā Itālija/Komisija, C-178/00, EU:C:2002:541, 9. punkts un tajā minētā judikatūra.

13 Skat. pēc analoģijas spriedumu, 2000. gada 13. septembris, Komisija/Nīderlande, C-341/97, EU:C:2000:434, 9., 10. un 18.–21. punkts; un spriedumu, 2009. gada 3. decembris, Komisija/Vācija, C-424/07, EU:C:2009:749, 25.–31. punkts.

14 Skat. spriedumu, 2007. gada 26. aprīlis, Komisija/Somija, C-195/04, EU:C:2007:248, 32. punkts un tajā minētā judikatūra.